

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 5 Kwietnia v. s. 1853 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg 22 marca.

Goniec, przybyły wczora, przywiozł wiadomości z Konstantynopola, dochodzące do 7 (19) marca.

W czasie tym Dywan oczekiwał jeszcze odpowiedzi *Mehemeta-Alego* na uczynione mu propozycje.

Ibrahim-Pasza zawsze zostawał w *Kiutahia* z głównym korpusem armii. Niektóre oddziały zajmowały różne punkta, z jednej strony, w kierunku *Aidin-Gouzel-Hissar* i *Magnezią* na drodze do *Smyrny*; z drugiej, ku *Brussie* i *Kajsarii* w *Kappadocyi*.

Zupełna spokojność ciągle panowała w Konstantynopolu.— Eskadra Kontr-Admirała *Lazarewa* była na kotwicy w przystani *Bujugderskiej*. D. 1 (15) marca, Seraskier *Chosrew-Pasza* dawał na cześć Jenerał-Porucznika *Murawjewa*, wielki obiad, na który byli także zaproszeni P. Kontr-Admirał *Lazarew* i P. *Buteniew*, Minister Rosyjski. Seraskier wniósł toast J. C. M. w wyrazach następujących: „Za zdrowie CESARZA NIKOLAJA, szczerego i wspianego Przyjaciela Sułtana Mahmuda.“

St.-Petersburg dnia 24 marca.

Artykuł datowany d. 3 marca ogłosił już postanowienie, uczynione za spólną zgodą między Poselstwem Rosyjskiem a Portą Ottomańską, założenia w *Sizopolu* stacyi eskadry, będącej pod dowództwem Kontr-Admirała *Lazarewa*. Szrodek ten skutkiem był pomyslny zmiany, zaś w stanie rzeczy w Konstantynopolu, przed przybyciem tej eskadry. W rzeczy samej, wojsko egipskie postęp swój strzymało i wszystko zdawało się obiecywać bliską zgodę.

Wszystko, w artykule 3 marca w taki sposób doniesione publiczności, dziwacznie przeistoczone zostało przez różne dzienniki francuskie. Przypisują one postanowienie względem eskadry Cesarskiej zabiegom Admirała *Roussin*, Ambassadora Francyi, u Porty, za jego przybyciem do Konstantynopola.

Takie doniesienie, niezgadające się bynajmniej ze stosunkami, zachodzącymi pomiędzy Rosyją a Francją, wymaga sprostowania.

Otoż fakta takie, jakie w rzeczy samej były. D. 21 stycznia (2 lutego) Porta, zatrwożona postępowaniem Ibrahima-Baszy ku *Brussie*, udała się do Ministra Rosyjskiego przez notę urzędową, prosząc CESARZA nie tylko pomocy morskiej, ale jeszcze postania jednoczasowem wojsk lądowych.

25 stycznia (6 lutego) Jenerał-Porucznik *Murawjew* przybył do Konstantynopola. Tegoż dnia Porta otrzymała doniesienie, że Ibrahim zatrzymał się w *Kiutahia*.

Wrażenie, jakie ta wiadomość sprawiła w Dywanie, okazała się na pierwszej konferencji, na której Jenerał *Murawjew* uwiadomił o wypadku swego poselstwa. Na tej konferencji, która się odbyła 27 stycznia (8 lutego), Reis-Effendi wniósł zapytanie: „azali w obecnym stanie rzeczy, nie tak niebezpiecznym dla Porty, nie byłoby stosowną prosić o cofnięcie tych posiłków, o które przed kilką dniami prosiła, widząc się bliższym zagrożoną niebezpieczeństwem.“

P. *Buteniew* odpowiedział, że sam tylko Sułtan może o tém sądzić, czyliby wypadało cofnąć szrodek ocalenia, o które nie dawno z taką usilnością proszono; uczynił też uwagę, że trudno byłoby cofnąć przybycie eskadry, jeżeli tylko już wypły-

nęła z *Sewastopola*, jak ze wszystkiego wnosić wypada; ale możeby się zdało, spotkawszy ją na morzu, uwiadomić, ażeby weszła do zatoki *Burgaskiej*, z kądby z łatwością mogła przybyć wezwana ku pomocy stolicy w przypadku, jeżeliby okoliczności wymagały jeszcze jej obecności. Prosił razem Reis-Effendego, ażeby te żądania, które teraz względem odwołania naszej eskadry wynurzył, udzielił mu na piśmie; w tymże czasie prosił tegoż Ministra, o wyznaczenie pod rozkazy Poselstwa Cesarskiego, statku parowego albo lekkiego, dla wystania na spotkanie naszej floty.

Skutkiem tej rozmowy, i na formalne żądanie P. *Buteniewa*, Reis-Effendi przesłał 5 (17) lutego *Memorandum*, w którym jest opisane powyższe życzenie, oświadczone przez Ministra Ottomańskiego na konferencji d. 27 stycznia (8) lutego.

Dokument ten tak jest wielkiej wagi, iż powinien być dosłownie ogłoszony, równie z odpowiedzią P. *Buteniewa*, daną Reis-Effendemu i tegoż dnia 5 (17) lutego przesłaną.

Połączenie tych wiadomości dostatecznym będzie dla przywrócenia rzetelności faktów; wypadażąd:

Ze obecność eskadry Cesarskiej na *Bosforze* nie była sądzona więcej potrzebną w chwili, kiedy niebezpieczeństwa, które groziły stolicy, zdawały się być oddalonymi, mianowicie oddał, jak armia Egipska strzymała swe postępy, wypadek ten Porta formalnie przyznaje należnym wpływowi zbawiennych chęci CESARZA JEGOŚCI;

Ze Minister Rosyjski, przewodniczący uczuciem swych powinności, przewidywał wolę J. C. M., dogadzając bez ociągania się życzeniom Sułtana, i że, w tym przekonaniu, pierwszym on był w podaniu Ministrowi Ottomańskiemu, ażeby eskadra Rosyjska weszła do zatoki *Burgaskiej*, żeby mogła z łatwością przybyć ku pomocy stolicy, jeżeliby bezpieczeństwo jej mogło być jeszcze zagrożonem;

Ze te tłumaczenia się pomiędzy Posłem Rosyjskim, a Reis-Effendim, zachodziły d. 27 stycznia (8) lutego, gdy tymczasem Admirał *Roussin*, przybywszy do Konstantynopola d. 5 (17) lutego, pierwszą rozmowę z Ministrem Ottomańskim miał dopiero 7 (19) lutego;

Ze to P. *Buteniew*, 27 stycznia (8) lutego prosił Porty, ażeby do rozrządzenia poselstwa Cesarskiego dano lekki statek, dla wystania na spotkanie naszej eskadry, a nie Ambassador Francyi, o którym pewne dzienniki fałszywie rozniósły, jakoby żądał i otrzymał to wystanie;

Nakoniec, że myśl prośnienia o strzymanie przybycia eskadry Cesarskiej przed wejściem jej na *Bosfor*, i kazanie stanąć jej w zatoce *Burgaskiej*, była postanowiona, tak, że Admirał *Roussin* nie miał potrzeby użycia do tego najmniejszego starania, ani przesyłania Porcie najmniejszej pogroźki; a to z przyczyny ocale prostey, że to rozporządzenie dobrowolnie podane zostało przez Ministra Rosyjskiego, dziewięcią dniami przed przybyciem Ambassadora Francyi.

Nowe przeznaczenie, które nasza eskadra odebrała, było także podane przez oświadczenie P. *Buteniewa* na konferencji 27 stycznia (8) lutego; tak więc ten Minister nie wahał się ani chwili nad wyborem, co ma przedsięwziąć, kiedy nasza dywizya morska zarzuciła kotwicę przed *Bujugdere* o poranku d. 8 (20) lutego. Pośpieszył on natychmiast stwierdzić nanowo, co był powiedział 27 stycznia: „Iż sądził powinnością za-

„dość uczynić żądaniom J. W., zgadzając się na „to, ażeby eskadra Cesarska założyła stacyą swą „w zatoce Burgaskiey do otrzymania dalszych roz- „kazow J. C. M.“

W takito sposób Poseł Rossyyski tłumaczył się Muszir Achmetowi Paszy, Jenerał-Adjutantowi J. W. i Seraskierowi Chosrew-Paszy, w czasie odwiedzin, z któremi obay ci radcy tajni Sultana, byli u naszego Ministra w dniu 8 (20) i 10 (22) lutego. Otrzymał od nich nawzajem oświadczenie uroczyste, iż *spodziewając się zupełnie, że interessa Egiptu zakończą się ugodliwie i bez nowego powikłania, Suttan zostaje we wszystkich przypadkach polegającym na wspianatey pomocy CESARZA.*

W tymże czasie, Ambassador Francyi, chcąc ze swojej strony przekonać Portę o troskliwości swojego Rządu dla dobra J. W., podjął się nalegania u Baszy Egiptu, względem przyjęcia warunków pokoju, podanych przez J. W. Jeżeli ten krok będzie miał pomyślny skutek, Gabinet Cesarski pierwszym będzie do poklaskiwania z szczerością, gdyż wypadek ten odpowie zupełnie chęciom, które dyktowały, i poselstwo Jenerała-Porucznika Murawjewa do *Alexandryi*, i wystanie eskadry do *Konstantynopola*.

Ale, dopóki Basza Egipski nie podda się warunkom, jemu założonym, i dopóki nie spełni ich bez wykrętów, roztropność wymaga nie ufać szczerości obietnic *Mehemeta-Alego*. Co tę ostrożność czyni tym potrzebniejszą, co nas utwierdza w tém przekonaniu, jest to właśnie świeży krok *Ibrahima*, który, łamiąc własne przyrzeczenia i wyraźnie przeciw obietnicom, danym Jenerałowi Porucznikowi *Murawjewu*, ośmielił się na nowo rozciągać wojenne swe działania, zrzucić władze Otomańskie w *Smyrnie*, i opanować miasto *Magnezję* i *Balikéser*. Nado, gdy armia egipska przybiera postać, coraz więcej zagrażającą dla spokojności stolicy Państwa Otomańskiego, *Mehmet-Ali* tymczasem czynnie pośpiesza swe przysposobienia do wojny, i gotuje wysłać nowe posiłki *Ibrahimowi*.

Te wiadomości wzbudziły żywą niespokojność Porty, i sprawiły, że tym więcej ważności przywiązuje do obecności naszej eskadry.

Za otrzymaniem tych wiadomości, które tu doszły 8 (20) marca, CESARZ wysłał do Jenerał-Gubernatora Nowo-Rossyyskiego, Hrabiego *Woroncowa*, rozkaz, posłać natychmiast wyprawę, przygotowaną w *Odessie*, z wojskami lądowemi, pod konwojem dywizyi floty, dowodzoney przez Kontr-Admirała *Kumaniego*. Wyprawa ta rzeczywiście wyszła pod żagle dnia 17 (29) marca, o godzinie 6tej zrana. Przybycia jej z niecierpliwością oczekiwano w *Konstantynopolu*, i Rząd Otomański wydał potrzebne rozkazy względem przygotowania dla niej żywności i tego wszystkiego, czego ona będzie potrzebowała. A tak dostateczne siły będą rychło w gotowości do obrony stolicy Państwa Otomańskiego, jeżeliby jeszcze była zagrożoną, albo dla wspierania zagajonych układow z Baszą Egiptu.

Obok tych rozrządzeń wojennych, CESARZ, chcąc przez uroczyste oświadczenie Swych postanowień, włożyć hamulec dumnym zamiarom *Mehemeta-Alego*, polecił Swemu Ministrowi w *Konstantynopolu* uroczystie oświadczyć: „że eskadra i wojska, posłane na pomoc Sultanowi, na „wyraźne żądanie tego Monarchy, mają rozkaz „pozostać w pozycyi przez nie zajętej, aż do czasu, póki *Ibrahim* nie wypróżni *Azyi-Mniejszey*, „nie wywlezie z góry *Taurus*, i póki Basza Egiptu „nie podpisze warunków, przez Portę założonych.“

Jak tylko to oboje zostanie osiągniętem, J. C. M., jak raczył najwyżey oświadczyć d. 17 lutego, wyda rozkaz Swej flocie i Swym wojskom, powrócić do *Rossyi*.

Przekład Memorandum Porty Otomańskiej, podanego d. 5 (17) lutego 1853.

Po ofiarowaniu pomocy morskiej, którą NAY-

JAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMÓŚĆ Rossyyski, raczył uczynić Sultanowi, który tę ofiarę z najwyższym przyjął uczuciem, ułożono się ostatecznie z JW. P. Buteniewem o sposob uskutecznienia ich z pośpiechem, gdyż przypadek zdawał się być na glącym, i przyjęto środki, które osądzono do tego potrzebnemi.

*Uważając nie mniej obecny stan rzeczy, to jest, powrót z Egiptu JW. P. Jenerał-Porucznika Murawjewa, dokąd on udał się z poleceniem, danem mu przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ, komunikacye uczynione mu przez *Mehemet-Ali-Baszę*, jakoteż wiadomości otrzymane od *Ibrahima-Paszy*, który uwiadomił Wysoką Portę, że zatrzyma się tam, gdzie się znajduje, i że nie posunie się na przód; tudzież uważając, że to wpływ chęci zbawiennych, oświadczonech przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ, sprawił ten wypadek, sądzimy się obowiązany wynurzyć nasze najwyższe podzięki i oświadczyć głęboką wdzięczność, którą jesteśmy przeniknieni.*

Tym czasem nowa uwaga stawia się teraz, względem proszonych posiłkow. Zaiste nie można mieć tak rychło pewności zupełney, co do aktów strony przeciwney; ale ponieważ stać się może także, że przywiedzenie do wykonania, zupełnie i spieszenie, powyższego środka roztropności odkryłoby chęci niedobre i zrzadziłoby rozpoczęcie działań nieprzyjacielskich, osądzono, za rzecz zdrowey polityki, nie opuszczać oatkowicie środka, o którym jest mowa, ale przysposobić tajemne sposoby do jego wykonania, w przypadku potrzeby.

Sposobami temi są: ażeby flotta, o której przysłanie proszono, była zawsze w pogotowiu do wyjścia pod żagle, bez podnoszenia bynajmniej kotwicy; ażeby ona oczekiwala dalszych rozkazow, i jeśliby była potrzeba jej wezwania, ażeby natychmiast wyszła i przybywała z pośpiechem.

Ażeby statek lekki zawsze był na pogotowiu w Bujukdere przed pałacem Rossyyskim, dla tego, ażeby w potrzebie można była flocie tej posłać potrzebne rozkazy.

Wykonanie tych środków należy do JW. P. Posła Rossyyskiego: i ze względu na dobroć chęci, oświadczonech przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ zdaje się, iż byłoby potrzebnem, dla dozupnienia tej rzeczy, co się tycze proszonych posiłkow lądowych, trzebaby w tym względzie obrac plan podobny, jak względem floty, ażeby w razie potrzeby pomoc ta była w pogotowiu do użycia, i żeby nie pozostawała w oddaleniu od pomocy morskiej, pod względem wpływu i użytku.

*Ażeby więc ta armia wyruszyła natychmiast: ażeby się posuwała na przód wzdłuż Dunaju; ażeby tam stała w pogotowiu, oczekując uwiadomienia, które mu wkrótce przysle, podług okoliczności, nasz przyjaciel, P. Poseł, któremu uczyni się o tém uwiadomienie; i żeby nakoniec P. Poseł raczył w tym względzie mieć komunikacye z P. Jenerałem *Kisielewem*.*

To jest przedmiotem niniejszego Memorandum, które przesyła się JW. P. Posłowi Rossyjskiemu.

Memorandum, przestane Wysokiej Porcie przez Posła Rossyi, dnia 5 (17) lutego 1853.

W tej chwili otrzymałem Memorandum, oddane przez JW. Reis-Effendego drogmanowi Rossyi, i spieszę na nie odpowiedzieć.

Oświadczenia wdzięczności, wynurzone przez J. W. Sultana, za szczera przyjaźń, której Cesarz dał mu dowody przez poselstwo Jenerała Murawjewa i przez ofiarowanie pomocy morskiej, będą, czego jestem pewny, przyjęte z wielkiem zadowoleniem J. C. M.

Nie zaniedbano pospołu uczynić doniesienia Dworowi Cesarowskiemu o modyfikacyach, wyrażonych we wspomnionem Memorandum względem żądania, uczynionego przez Portę,

pomocy w wojskach lądowych rossyjskich od strony Dunaju.

Co się tycze modyfikacyi, wyrażonych w Memorandum, względem postania eskadry Czarnomorskiej, pośpieszę również o tém uwiadomić P. Admirala Greigha przez pocztę Rossyjską, która jutro wysiść powinna. Lecz zawsze, trzymając się przewodnictwa chęci prawych i życzliwych mojego NAYMIŁOŚCIWSZEGO MONARCHY, mam sobie za obowiązek powtórzyć dzisiaj uwagę, którą miałem już honor uczynić J.W.W. PP. Ministrom Ottomańskim, na konferencyi u Porty 27 stycznia, to jest: iż na wyraźne żądanie J.W. Reis-Effendego, w imieniu Sultana uczynione, przed dzieściami już lub dwunastą dniami, pisatem zarazem lądem i morzem do P. Admirala Greigha, ażeby przyspieszył wystanie eskadry Cesarzowskiej. Jeżeli kupiecki statek rossyjski Szerokoy, wystany wtedy do Sewastopola, przybył rychło do swego przeznaczenia, eskadra mogła wnet zatym wysiść z tego portu. Więc, jeżeli tak stało się w rzeczy samej, eskadra Cesarzowska co chwila ukaże się na Bosforze. Spieszę więc zwrócić uwagę Wysokiej Porty na ten artykuł, prosząc, rychło bez zwłóki mię uwiadomić, jakie byłyby w takim przypadku postanowienia J. W. Sultana, ażeby można było dać wiedzieć o dalszych szrodkach. Uwaga ta tym jest do uczynienia istotniejszą, że w tej porze roku, eskadra Cesarzowska nie może zostawać krążącą na morzu, bez narażenia się na niebezpieczeństwa największe. Powiniennem nakoniec przypomnieć J.W. P. Reis-Effendemu, że nie mam na ten moment statku, ani lekkiego, ani parowego, do mojego rozrządzenia, dla postania w potrzebie na morze Czarne. (J.d.S.P.)

Sankt-Petersburg d. 25 marca.

Przez najwyższy dyplomata pod 26 lutego, mianowany kawalerem orderu S. Włodzimierza 2go stopnia, Jenerał-Porucznik, N. zelnik 4tej artylleryjskiej dywizyi, Chowen 2gi.

Przez najwyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatowi wydane:

D. 25 lutego. Prezydentem Konsystorza Jeneralnego Ewangelicko-Luterskiego, mianowany Radca Tajny, Senator, Hrabia Tizenhauzen. Duchownym Wice-Prezydentem tegoż Konsystorza naznaczony Senior Sankt-Petersburski Pastor Folbert.

D. 5 marca. Członek Głównego Rządu Szkół, Rzeczywisty Radca Stanu, Xiążę Sztriński-Szachmatow, uwolniony od obowiązku Prezydenta Komitetu Cenzury Zagranicznej, i ma sobie poruczony zarząd Departamentu Narodowego Oświecenia.

D. 8 marca. Senator, Radca Tajny, Xiążę Lubomirski, na własną prośbę, z przyczyny choroby, uwolniony ze służby.

D. 9 marca. Sprawującemu obowiązki Koniuszego Dworu, Rzeczywistemu Radcy Stanu, Czertkowu, rozkazano być Członkiem Komitetu Stadkońskich. (G.S.)

D. 18 marca. Przychylając się do prośby Ministra Narodowego Oświecenia, Jenerała-Piechoty, Xiążęcia Liwena, najlaskawiej uwalniamy go, dla zrujnowanego zdrowia, od sprawowania tego Ministerium, zostawując Członkiem Rady Państwa.

D. 21 marca. Z powodu uwolnienia Jenerała-Piechoty, Xiążęcia Liwena, od sprawowania Ministerium Narodowego Oświecenia, Rozkazujemy Radcy Tajnemu Uwarowu, jako Towarzyszowi Ministra, objąć prawa i obowiązki Ministra Narodowego Oświecenia. (G.S.P.)

Związek Rossyi z Turcją, i Flotta Rossyjska w Konstantynopolu, w 1798 r. (Dokończenie.)

Dnia 31 nazajutrz po tej ostatecznej konferencyi, Wice-Admirał Uszakow, w towarzystwie kilku oficerów eskadry, pierwszego Drogmana przy Rossyjskiem Poselstwie Fontona, Liman-Reysa i innych Tureckich dygnitarzów, na żądanie Selima III, jeździł oglądać Turecką eskadrę,

stojącą na kotwicy, niedaleko pałacu Sultańskiego Beszyktaszy, w liczbie jedenastu okrętów i statków. Większa część ich była zbudowana bardzo pięknie i szczelnie przez Francuzkiego majstra okrętowego *Le Bruna* *), obite miedzią, uzbrojone po większej części spiżowemi armatami, i pływały bardzo lekko — przymioty, jakimi wtenczas Czarnomorska Rossyjska flota nie mogła się poszczycić, i w tym względzie widocznie ustępowała pierwszeństwa Tureckiej. Po zejściu z tej eskadry, Uszakow, z rozkazu Sultana, był salutowany siedmią armatnemi wystrzałami, przez jeden z okrętów, który wywiesił flagę Kapitana-Baszy, a potem jeździł oglądać Arsenal i Admiralicją, gdzie mu było czynione wszelkie honorowe przyjęcie. Oprócz szczególnej grzeczności, jakiej Rossyjski Admirał miał prawo wymagać od sprzymierzeńców, Tureccy dygnitarze, wypełniając wolę Sultana, pokazywali mu wszystko z nieograniczonem zaufaniem, prosili o jego radę i zdanie, i żadnych wad nie ukrywali.

W ogólności, tak w tém zdarzeniu, jakoteż podczas przebywania eskadry w Konstantynopolu, Turcy okazywali oficerom i żołnierzom nayprzychylniejsze postępowanie; Sultan zaś rozkazał rozdać między żołnierzy sumę, wynoszącą około 6 tysięcy rubli.

Powróciwszy z Admiralicji, Wice-Admirał Uszakow napisał pierwszy swój list do Nelsona, w którym, wieszując mu Abukirskiego zwycięstwa, komunikował mu tajemne do poznawania się sygnały, na przypadek spotkania się Angielskich okrętów z Rossyjskiemi. Dnia 2go września przyjmował on wizyty Ministrów Dworów, które w przyjaźni zostawały z Rossją; dnia 3go otrzymał z Konstantynopolitańskiego arsenalu nieodbycie dla eskadry potrzebne lądowe działa, szóstego zaś zamierzał podjąć kotwicę i udać się do Dardanellów, lecz przymuszony był to odłożyć z przyczyny mocnego wiatru, połączonego ze straszliwą burzą. Dnia 8 rano wiatr ustał i eskadra rozwinięwszy żagle, wypłynęła z kanału. Płynąc mimo okrętów stojących w Beszyktaszy, admirałski okręt Sw. Paweł salutował flagę Kapitana-Baszy siedmioma wystrzałami, na co odpowiedziano mu równą liczbą. Kiedy zaś, około godziny drugiej po południu, flota zaczęła przypływać pod pałac Sultana, gdzie sam Selim, otoczony licznym i świetnym orszakiem, ciekawy był widzieć ciągnięcie Rossyjskiej eskadry, okręty i inne do niej należące statki, mając maytków na rejach i wantach, witały Rozkazodawcę Państwa Ottomańskiego dźwiękiem trąb, biciem w bębny, i trzykrotnym ura! Trzydzieści jeden wystrzałów z Wice-Admirałskiego okrętu zakończyło ten uroczysty widok floty Rossyjskiej, oddającej honory Tureckiemu Padszachowi, w obrębie jego stolicy. O godzinie 4tej, eskadra weszła na morze Marmora, dnia zaś 10 września, w nowych Dardanelskich zmkach, leżących przy wejściu do cieśniny tego imienia z morza Śródziemnego, zrównała się ze stojącemi na kotwicy i przeznaczonemi na kampania Tureckimi trzema okrętami, sześcią fregatami, trzema korwetami i czterema łodziami kanonierskimi. Wszystkiemi niemi dowodził Kapitan-Bey (pełny admirał) Kadyr-Bey, który się zestarzał w morskich wyprawach i bitwach, pod nim zaś dowodzili jeszcze dwaj flagmani: Patron i Realbejowie czyli Wice i Kontr-Admirałowie. Dla oddania wielkich honorów flocie Rossyjskiej, Kadyr-Bey wywiesił na swoim okręcie flagę Kapitana-Baszy, i wzajemne salutowanie oddane było równą liczbą wystrzałów. Minąwszy nowy Azwatycki zamek czyli Czanak-Kalessi, Wice-Admirał Uszakow dał znak do zarzucenia kotwicy i tegoż dnia odwiedzony był przez Real-Beja z kilku Tureckimi Kapitanami, na drugi zaś dzień, i przez Kadyr-Beya.

Zamiarem Admirala Rossyjskiego było, płynąć natychmiast dalej; lecz że Turecka eskadra,

*) Teraz Rossyjskiej służby Jenerał-Porucznik i Inspektor Korpusu okrętowych Inżynierów.

przeznaczona pod jego dowództwo, jeszcze się nie zgromadziła cała, i niektóre nawet okręty nie były jeszcze zaopatrzone w potrzebną liczbę ludzi, przeto z potrzeby, wypadało przepędzić kilka dni w bezczynności.

W tym przeciagu czasu dnia 12 września *Uszakow* jeździł na okręt Tureckiego Admirała, gdzie silono się we wszystkiem dla okazania mu najważniejszego przyjęcia. Dnia 13 na prośbę *Kadyr-Beja*, dla wytlumaczenia Turkom Rossyjskich sygnałów, dla ważniejszej korespondencyi i dla innych przypadków, postani doń byli jeden oficer (Kap.-Porucznik *Metaksa*), dwaj nawigatorowie i podszturman. Dnia 14go udały się do Rodos pomienione cztery fregaty i dzieścic łodek kanonierskich pod dowództwem Kapitana zgiey klasy *Sorokina*, dnia zaś 20, po uwiadomieniu Admirała Tureckiego, o gotowości jego do wyścia pod żagle, eskadra Wice-Admirała *Uszakowa*, nie tracąc czasu, podjęła kotwice, i trzema kolumnami udała się do Moreyjskiego południowego brzegu, dokąd także jednocześnie popłynęła i eskadra *Kadyr-Beja*, składająca się ze czterech okrętów; sześciu dwópokładowych fregat i czterech korwet.

Tymczasem, gdy obie eskadry połączoney floty stały przy Dardanellach, Porta naysurowiey zaleciła Baszom *Ali Janińskiemu*, i *Mustafie Skutaryjskiemu*, jako najbliższym wysp Jońskich, wypełniać nieodwłocznie wszystkie zapotrzebowania Rossyjskiego Admirała i pomagać mu wszelkiemi siłami, do Morei zaś postać rozkazy przygotować prowiant dla jego eskadry. Ze strony Rządu Rossyjskiego upoważniony był *Uszakow* przyjmować na flotę dobrowolnie podających się do służby morskiej Greków; niektórzy z nich, a w tej liczbie sławny morski Korsarz *Lambro-Kaccioni*, otrzymali pozwolenie uzbrojenia własnym kosztem statków, i używania ich przeciw Francuzom; wszystkim służącym na flocie, począwszy od dowodzącego Wice-Admirała, do szeregowego, i wszystkim niższej rangi służącym na Tureckiej eskadrze była ofiarowana znaczna suma, zaś *Kadyr-Bejowi* kosztowna szuba; lecz najbardziej zasługującym na uwagę, jest prawdziwie wspaniałomyślny względ na Turcyę Cesarza Pawła, który rozkazał Wice-Admiralowi *Uszakowu*: „uniknąć zbytnich wymagań od Porty, i nie tracić z uwagi tego, że, pomagając jej, nie należy przyczyniać wielkiego ciężaru.“*)

Połączona flota, płynąc z pomyślnym wiatrem, dnia 23 września między Moreyjskim brzegiem a wyspą *Idryą*, zrzuciła kotwice dla wzięcia łocmanów i kilku trzech masztowych lekkich statków, nazywanych *Karlingaczami*. Nie wielkie te statki, z szczególniejszą umiejętnością budowane przez Greków, mieszkańców pomienionej wyspy, korzystnie były używane do płynania przy brzegach; i miały jeszcze tę zaletę, że łatwo mogły się pilnować floty. Nazajutrz *Uszakow* i *Kadyr-Bey*, postanowiwszy stanowczo rozpocząć swoje działania, od oswobodzenia wysp Jońskich, wysłali do najbliższej z nich, *Cerigo*, dwie Rossyjskie fregaty: *Grzegorz Wielki* i *Szczęśliwy*, pod dowództwem Kapitana - Porucznika *Szostaka*, dnia zaś 26 wraz z niemi wyszła pod żagle i cała flotta. (P.P.)

Warszawa dnia 6 kwietnia.

JO. Xiążę *Gorczałkow*, Jenerał - Adjutant, Szef Sztabu Armii czynney, wrócił w tych dniach z *Petersburga* do tutejszey stolicy. (G.W.)

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 16 marca.

Seym Węgierski nie okazuje jeszcze żadnych oznak dzielnego życia. Lubo Rząd ma powoty

zadowolenia ze sposobu myślenia Magnatów, którzy usilnie popierają jego życzliwe zamiary, względem koniecznego polepszenia i ulżenia niższej klasie ludu, jednak niższa szlachta, która zdaje się bydź ukrzywdzoną, gdy jej przychodzi rzec się niektórych gwałtowności, i tworzy opozycyę, która, gdyby nawet nieskutkowała, jednak może odwlec niektóre korzystne środki. Zresztą nasz szlachetny Cesarz przyprowadza do skutku swoje plany, o których użyteczności zupełnie jest przekonany. Dziwić się trzeba przymiotom tego Monarchy, że czynność jego z wiekiem się jeszcze powiększa. Często naradza się 5 do 6 godzin wciąż z swemi Ministrami, nie używając żadnego odpoczynku lub orzeźwienia. Toż samo przy posuchaniach, które się odbywają od 6 z rana do 1 godziny z południa, gdzie ciągle zniewolony jest mówić.

A N G L I A.

Londyn dnia 22 marca.

Wyprawa Angielsko-Francuzka do brzegów Hollandyi, tym razem krótko trwała. Już we wtorek powróciła cała flotta do *Deal*, chociaż nie w najlepszym stanie. Okręt liniowy *Malabar*, jest znacznie uszkodzony, i musi dla naprawy popłynąć do *Portsmouth*. Wczoray wylądował na kilka dni Admirał *Malcolm* z okrętu *Donegal*, który ma bydź naprawiony w *Sheernes*. Admirał Francuzki *Villeneuve*, odplynął do *Cherbourg* na fregacie *Sirène*, gdzie też ma bydź także naprawioną. Nagły powrót floty, zniweczył mnóstwo niepomyślnych wieści, względem dotychczasowego skutku poselstwa *P. Dedel*.

Dnia 23 miał *P. Dedel* długą konferencyę z Lordem *Palmerston* i Xięciem *Talleyrand*. Wieczorem tegoż dnia, dał mu Lord *Palmerston* wielki obiad, na który między innymi zaproszeni byli: Xiążę i Xiężna *Lieven*, Xiążę *Talleyrand*, *P. Buloz* z jego małżonką, Hrabia i Hrabina *Biörnstierna*, sprawujący interessa Austryackie i Hiszpańskie.

Trzecie czytanie bilu o przytlumieniu ruchów w Irlandyi, odłożone zostało na dzień 29 m. b. *Morning-Chronicle* pisze, że Ministrowie mają zamiar przed ukończeniem terażniejszego zgromadzenia, podać nowy system, względem praw dla ubogich w Irlandyi. (G.W.)

— Dnia 26 —

Zeszłego tygodnia, sprzedał na publicznym targu w *Stokport*, ślifierz *Calton* swoję żonę, za okseft piwa; to piękne stworzenie zdawało się bardzo kontente z uskutecznionej zamiany. (G.C.)

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 12 marca.

Królowa miała nie bydź zadowolona biegiem dotychczasowych interesów. Co sprawia w najwyższym stopniu natężenie, jest to, że Król w nocy z dnia 6 na 7 między godziną 10 a 12 nowo zachorował, i bardzo ma bydź słaby. Woy-ska, które dnia 7 zrana w paradzie miały przechodzić przed pałacem, już przybyły, odebrały jednak rozkaz oddalenia się.

Słychać, że Anglia i Francya mocno postanowiły zakończyć spór w Portugalii. Podług tego, co mówią o zamysłach gabinetu w *St. James*, nie oświadcza się tenże, ani za *Don Miguelem*, ani za *Don Pedrem*. *P. Stratford-Canning* podał w tym względzie notę do gabinetu Hiszpańskiego, w której donosi, że Dwór jego postanowił przyczynić się do osadzenia na tronie *Donny Maryi II*, a to przy umiarkowanych zasadach, podanych w roku 1826 przez Margrabiego *Pal-mella*.

Na nalegania Posta Hiszpańskiego, Jenerała *Cordova*, zostali Hiszpani, będący od 5 lat w więzieniu *Don Miguela*, na wolność wypuszczeni, i uzyskali możność korzystania z amnestyi. (G.W.)

*) Autentyczne słowa Nawrższczo Reskryptu.

Obszerwacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
}	d. 3 o 2 wieczor.	27 cal. 2,5 lin.	+ 7½ stopni.	Wschodni.	Pochmurno.
	d. 4 o godz. 4½ rano.	27 — 4,9 —	+ 3½ — —	Południowy.	Pogoda.
	d. 5 — — —	27 — 6,6 —	+ 2½ — —	Południowy.	Pogoda.

Wilno dnia 5 Kwietnia v. s. 1833 roku.

OGŁOSZENIA.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома опись С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляея, что въ ономъ продаея сь аукціоннаго торга просроченное недвижимое имѣніе Типулярнаго Совѣтника Аяшона Антонова сына Комаровскаго, Могилевской Губерніи и уѣзда, въ деревняхъ: Савелинки 66, Лоповичи 101, Борисовичи 59 и Новосельѣ изъ 28 — 27 и того 253 души мужеска пола, въ срокъ сего года Іюля 20 числа, съ рожденными послѣ ревизіи, принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеіемъ, по чему желающія купити имѣніе сіе, могутъ явитися въ Опекунскій Совѣщъ показаннаго числа и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крепости.

Экспедишоръ Москвинъ. (436)

1 Rada Opiekunicza S. Petersburga CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszeim ogłasza, iż w niey przedaje się z aukcyynego targu, za uchybieniem terminu, nieruchomy majątek Radzcy Honorowego Antoniego Antoniego syna Komarowskiego, Mohilewskiej Gubernii i powiatu, we wsiach: Sawelinki 66, Łopowicze 101, Borysowicze 59 i Nowosielje z 28 — 27, w ogóle 253 dusz męzkiey płci, na terminie terażnieyszego roku lipca 20 dnia z urodzonymi po rewizyi, należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; zaczeim życzący kupit ten majątek, mogą przybydź do Rady Opiekunicznej pomienionego dnia, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, umowę i formę przedajnego prawa. Expedytor Moskwin. (436)

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома опись С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляея, что въ ономъ продаея сь аукціоннаго торга просроченное недвижимое имѣніе помѣщика Бенедикта Фомина Жилинскаго, Могилевской Губерніи, Бабиновецкаго повѣща въ деревняхъ: Лешнѣ 24 и Воронинѣ 21, и того 45 душъ мужеска пола, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеіемъ, въ срокъ сего года іюля 18 числа, по чему желающія купити имѣніе сіе, могутъ явитися въ Опекунскій Совѣщъ и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крепости.

Экспедишоръ Москвинъ. (437)

1. Rada Opiekunicza S. Petersburga CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszeim ogłasza, iż w niey przedaje się z aukcyynego targu, za uchybieniem terminu, nieruchomy majątek obywatela Benedykta Tomasza syna Żylińskiego, Mohilewskiej Gubernii, Babinowieckiego powiatu we wsiach: Lesznie 84 i Woroninie 21, w ogóle 45 dusz męzkiey płci, zapisanych w rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, należącą do nich ziemią i wszelkiem na niey zabudowaniem, w terminie terażnieyszego roku lipca 18 dnia; zaczeim życzący kupit majątek ten, mogą przybydź do Rady Opiekunicznej i widzieć w niey przedającego się majątku, inwentarz, umowę i formę przedajnego prawa. Expedytor Moskwin. (437)

1 Zarządzający VI Okręgiem dróg Komunikacyi, wzywa życzących podjąć się dostawy robotników i różnego gatunku materiałów dla uskutecznienia robót w terażnieyszym 1833 roku przy Ogińskim kanale. Targi mają bydź

odbyte w Mieście Pińsku 5go Maja z przetargiem we trzy dni. Potrzebowane rzeczy są następane, a mianowicie:

1. Dla naprawienia kanału.

Parobków do 3,500 ludzi.

Faszyn 2 komlowych długości 2 sążni grubości 1 f. 3,625 sztuk.

Kołów długości 7 fut. grubości 4 diuy. 121 kop.

Kołów — 4 — — 2 — 121 —

2. Na zrobieni faszynowey grobli przy weyściu do kanału.

Parobków 1,022 ludzi.

Faszyn jednokomlowych długości 10 fut. grubości 1 fut. 188 $\frac{2}{4}$ kop.

Kołów długości 4 fut. grub. 4 diuy. 161 kop.

Chrósta łozowego 4 $\frac{1}{2}$ wozow.

3. Na zrobienie 3ch wodospuskow przy kanale.

Cieśłow 330 ludzi.

Kowalow 21 ludzi.

Linnikow 21 ludzi.

Parobków 1152.

Bierwion sosnowych.

Długości 4 sąż. grub. 14 diuy. 6.

— 3 — — 14 — 3.

— 2 — — 14 — 9.

— 3 — — 12 — 15.

— 2 $\frac{1}{2}$ — — 12 — 120.

— 2 — — 12 — 27.

— 1 $\frac{1}{2}$ — — 12 — 63.

— 2 $\frac{1}{2}$ — — 10 — 54.

— 1 $\frac{1}{2}$ — — 10 — 117.

— 3 — — 9 — 24.

— 2 — — 9 — 1.

Desek sosnowych.

Długości 3 sąż. szer. 9 grub. 2 $\frac{1}{2}$ diuy. 120.

— 2 — — 9 — 2 $\frac{1}{2}$ — 63.

— 2 — — 9 — 2 — 93.

Bruskw długi. 3 sąż. grub. 2 $\frac{1}{2}$ diuy. 6.

Dęba drobnego wozow 9.

Gwoździ { 7 diuy. 1260.

{ 6 — 900.

Żelaza 4-grannego 5 pudow 31 fant.

— sztabowego 11 — 22 —

Sadła wieprzowego . . . 35 —

Smoły . . . 36 pudow.

Żwiru czyli grubego kamiennego piasku 5 $\frac{1}{2}$ kubicznych sążni.

Węgla drzewnego ożećwierci 34.

Uwaga. Nadto innych materiałów, o których przy targach będzie objawiono. (435)

2 Od Kijowskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego targu drewniany dom na murywanym fundamencie w 1szej części miasta Kijowa położony, należący do Kijowskiej kupieckiej żony wdowy Matrony Iwańskiej, za niepłacenie przez nią długu tej Izbie 1,713 rubli 55 kopiejek assygnacyami; a zatem życzący kupić wyrażony dom, aby przybywali dla targów do tej Izby na terminy, jakie mają bydź przeznaczone we cztery miesiące.

Dożywotni Członek M. Malewski,

Deputat Szymanowski. (418)

2 Izba Skarbowa Gubernii Grodzieńskiej, podaje do wiadomości: że znajdujące się w Szczoczyńskiej Aptece, w Powiecie Lidzkim położony medykament in crudo, jako też naczynia, sprzęty i wszelkie apparatus, sprzedawac się będą przez publiczną licytację — Życzący zatem one nabydź, raczą przybydź do miasteczka Szczoczyna w dniu 5tym, a do niniejszey Izby w dniu 12tym junii roku bieżącego, jako w terminach do teyże licytacji przeznaczonych — Roku 1853 marca 28go dnia.

Jakób Baranowski Sowietnik.

W czynności Sekretarza W. Steckiewicz.
Michał Affanassowicz Pomocnik Sekretarza Wydziału Gospodarczego. (432)

2 Od Wołyńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż położony w Wołyńskiej Gubernii Krzemienieckim powiecie nieruchomy mającek pojezuicki, nazwany Surażski Klucz, zawierający w sobie 586 dusz włościan, oceniony 104,166 rubli 66½ kop. sr.; dla nieakuratności właścicieli w płaceniu od tey summy w rok po sześć procentów, tojest: 6,250 srebr., przeznaczony do oddania innym życzącym wziąć pomieniony majątek w dzierżawę, aby przybywali do Wołyńskiej Skarbowey Izby dla targów, na termin 5 dnia miesiąca Czerwca terażniejszego 1853 roku.

Sowietnik Doroszenko.

Sekretarz Kiryzenko. (417)

2 Roku 1853 miesiąca marca 27go dnia, Sąd Powiatowy Exdywizorski Kowieński maszy funduszu Chłopiokich zawiadamia, iż w dniu czternastym następnego miesiąca kwietnia, ogłosi oczywisty w sprawie konkursowey Chłopiokich wyrok — Podpisano Prezydujący Exdywizor Syrcé — Xiądz Wincenty Dowtorrt Deputat duchowny — Radaa Honorowy Sędzia Powiatowy Hulewicz — Assesor Powiatowy Felix Kulesza.

O zgodności Świadcze: Regent Antoni Jacuński. (435)

2 Sąd Powiatowy Upitski, w skutek rozporządzenia Zwierzchności ogłasza, że na przedmiot uzyskania zaległości, liczący się po dekrecie exdywizorskim majątku Jotajń zesłęgo Ignacego Szukszty Marszałka — Kościołowi Szymberskiemu i za procenta sukcesorom X. Biskupa Kossakowskiego należney, odbywać się będzie na dniu 24tym, 25tym i 26tym następującego miesiąca apryla terażniejszego roku publiczna licytacja sched, na których takowa liczy się zaległość, jako to: dla WW. Nagurskiego, Lenkiewicza, nieletnich Konczow, Toczyłowskich, Tournowa, Bohusza, Toczyłowskiego, Turów, Leona Dombrowskiego, Pietkiewiczów, Jana Huby, Sopoćki, Pięślaków, Fronckiewiczów, Gulbińskich, Xiędza Walentynowicza za Samuelewicz, sukcesorów Brazdziunow — pomienionym dekretem wydzielonych w majątności Jotajniach i wsiach położenie mających — Życzący przeto za gotowe pieniądze nabydź dziedzictwo w ogóle lub po szczególnie tych wydziałów — zechcą na termin wyrażone jawić się w Izbie Sądowey,

w Kancelaryi zaś tego Sądu potrzebne o lokacyach znaydą objaśnienie.

Zasiadający Wereszczynski.

Zasiadający Jasiński.

Zasiadający Baszkiewicz.

Za Sekretarza Leopold Jakubowski. (427)

2 Mińskiej Gubernii od Słuckiego Ziemskiego Sądu objawia się, iż w Słuckim Powiecie wzięty człowiek, bez okazania na piśmie świadectwa, *Marcin Jana syn Kulikow*, który się powiadał rodem Kamieniecko-Podolskiej gubernii Haysyńskiego powiatu wsi Słobody Xięcia Jana Czartoryskiego, wieku lat 20 i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 6½ wierszków, nosa miernego, twarzy czystey, białey, okrągłey, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, brody niegoli, na lewey ręce przy małym palcu mała brodawka; jakowy człowiek utrzymuje się w Słuckiey mieyskiej turmie i postanowiono uczynić sprawkę stosownie do jego powiadania, o czém i pisano 13 i 31 dnia do Haysyńskiego Ziemskiego Sądu. Lutego 10 dnia 1853 r.

Assesor Szczepanowski.

Sekretarz Brodowski. (411)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty 1853go roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Trofim Zwierow*, mieysca urodzenia nie pamiętający, który przymiotów następnich: wzrostu 2 arszyny 5½ wierszkow, włosy na głowie i brwiach światło-ruse, oczy szare, broda i wąsy przebijają się, warzy czystey, nos i gęba mierne, wieku lat 25. — Marca 10go dnia 1853go roku.

Sowietnik Tarańczuk.

Sekretarz Dżumiński. (428)

Objawienie od Wileńskiego Poliomeystra.

3. Chociaż dwukrotnie pośrednictwem Policji objawiono mną ażeby mieszkańcy tutejszego miasta jawili się do mnie dla odebrania należnych im za wypieczenie sncharow pieniędzy, lecz dla rychlejszego rozdania onych, objawiam jeszcze i w Kuryerze Litewskim, z tém ażeby pospiesznie przybywali codziennie o 4 godzinie z południa z należytemi świadectwami i prawnymi plenipotencyami.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (426)

3 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż włoczęga Jan bez nazwiska, dla nieodkrycia prawdziwego swojego mieysca urodzenia, wiedzy lub gromady, do której należy, wyrokiem tutejszego Powiatowego Sądu, utwierdzonym przez Naczelnika Gubernii, na ośnowie przepisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do Miasta Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztanckiego bataljonu. Przymiotów następnich: wieku lat 45, wzrostu 3 arszyny 6 wiersz., twarzy podługowatey, ospowatey, włosów ciemnorusych, oczu szarych. Marca 20 dnia 1853 roku.

Za Sekretarza A. Porcyanko.

Powytezyk Wolski. (414)

3 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż włoczęga *Jan Sidłowski*, dla

nieodkrycia prawdziwego swojego miejsca urodzenia, wiedzy lub gromady, do której należy, wyrokiem tutejszego Powiatowego Sądu, zatwierdzonym przez Naczelnika Gubernii, na ośniewie przepisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do Miasta Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztanckiego bataljonu, przymiotów następujących: wieku lat 28, wzrostu 2 arsz. 7 wiersz., twarzy okrągłej, ospowatej, oczu szarych, włosów ciemnorusych. Marca 20 dnia 1855 r. Za Sekretarza A. Porcyanko. Powytczyk Wolski. (416)

3 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż włączega Mateusz Szkłowski, dla nieodkrycia prawdziwego swojego miejsca urodzenia, wiedzy lub gromady do której należy, wyrokiem tutejszego Powiatowego Sądu, zatwierdzonym przez Naczelnika Gubernii, na ośniewie przepisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do Miasta Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztanckiego bataljonu, przymiotów następujących: wieku lat 20, wzrostu 2 arszyny 3 wierszki, twarzy białej, włosów ciemnorusych, oczu szarych, innych przymiotów nie ma. Marca 20 dnia 1855 roku. Za Sekretarza A. Porcyanko. Powytczyk Wolski. (415)

3 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla wzięcia w Mińskiej gubernii utrzymywania przy Ziemskich Sądach koni, mianowicie: kładąc dla każdego Sprawnika po 3, a dla Assesora po 2 konie, w ogóle po 18, dla Bobruyskich Niższych Sądów: statecznego 15 i czasowego 11, w ogóle w gubernii 148 koni, za summę Naywyżey utwierdzoną 29,191 rubli 66² kopiejek assygnacyami, postanowiono odbyć targi pierwsze dwa 17go i 19go Maja 1855 roku w Powiatowych Sądach pod prezydencyą Powiatowych Marszałków Dworzanstwa, a ostatni z przetargiem, 6go i 8go następującego Czerwca, w Mińskiej Skarbowey Izbie; a zatém życzący zechcą przybyć do wyrażonych sądowniczych miejsc na wyżey pomienione terminy z pewnemi załogami, gdzie im będą objawione i kondycye na ten przedmiot sporządzone. Marca 22 dnia 1855 roku.

Assesor Felicjan Arcimowicz.

Sekretarz Amalicki.

Naczelnik Stołu Wincenty Bylewski. (412)

3 Dworzanska Rossieńska Opieka wypełniając Ukaz Wileńskiego Gubernialnego Rządu, dnia 18 February roku terażniejszego, za N. 17,703 nastąpi — Wzywa dziedziców Sched Exdywizyów niżej wyrażonych, ażeby w przeciągu jednego miesiąca objawili w niniejszey Opiece swoją determinacyą — Czy sami przedsiębiorą długi Skarbowe na tych schedach liczące się opłacić, czy też zgadzają się na wyprzedaż takowych Sched z Publiczney Licytacyi. — Po upływie zaś miesiąca od pory ogłoszenia, Opieka nieomylnie spełni Naywyżey zatwierdzoną 1821 roku Organizacyą o majątkach zaremanentowanych.

Schedy po Exdywizyi Syrutyskiej: Konczów, Korgowdów i Dragatów, Czarnowskiej, Klimaszewskiej, Siechienia, Kukiewiczza, Sien-

kiewiczza, Bohuszewiczza, Jatowtowej, Mackiewiczza, Leonowiczówny, Kossakowskiego, Krzywobłockiego, Przewłockiego, Raczkowskiego, Roszczewskiego, Gierynga, Strawińskiego, Kontowta, Downtorta, Pietkiewiczza.

Schedy po Exdywizyi Srednickiej: Grunerta, Gierynga, Karnera, Gastela.

Scheda po Exdywizyi Czechiskiej: Heleny Billewiczówny.

Schedy po Exdywizyi Zamkowej: Koniuszewskiego, Billewiczza, Rogowskich, Kossakowskiego, Walickich, Puhaezewskich, Paszkiewiczza, Dowiatta, Zabięły Marszałka, Grużewskiego.

Assesor Sądu Ptgo Rossień. Jan Dowgird.

Za Sekretarza Dowgwiłłowicz. (409)

3 Повѣренной Адмирала Чичагова Опшпавной флота Капитанъ Подколзинъ, вызываетъ желающихъ на принятіе въ арендное содержаніе, соспоющихся въ распоряженіи его по Городу Свенціаннахъ, торговыхъ и пшнейныхъ сборовъ или пропинаціи; почему шаковыя желающія благоволятъ являться въ кварширу его Подколзина, соспоющую въ домѣ Коспы, для означенныхъ шорговъ въ сроки: 6го и 6го числа будущаго Апрелья мѣсяца, отъ 9ши до 11ши часовъ ушра, гдѣ предъявлены будутъ кондиціи и шабель, по коей производятся будущіе шорговой сборъ, послѣдней-же и окончательной по сему шоргъ назначается 9го числа шоргожъ Апрелья мѣсяца.

Plenipotent Admirała Czyczagowa, Odstawny floty Kapitan Podkolzin, wyzywa życzących przyjąc w arendę targowy pobór i propinacyę w Mieście Swięcianach, zostające w jego rozporządzeniu — Każdy zatém z życzących raczy przybyć do kwatery jego Podkolzina w domie Kostry na targi odbywać się mające 5go i 6go Apryla miesiąca od 9tey do 11tey godziny zrana gdzie zostaną objawione kondycye i taksa, podług jakowey ma się odbierać targowe; dla ukończenia zupełnego takowych targow naznacza się dzień 9ty tegoż miesiąca Apryla.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (424)

3 Oświadczenie Jana de Neve Professora b. Uniwersytetu Wileńskiego znosi się z okoliczności takiej — Oświadczający się skutkiem dekretów zapadłych i rozporządzeń władz Rządowych, gdy za swoją należność od JOO. XX. nie żyjącego Ludwika oycą i Leona syna Radziwittow udał się do zajęcia majątku Pocietek w Powiecie Stuckim na tradycyą wskazanego, całą przeciwność znalazł w osobie Regenta Bukrabie, imieniem jakoby Xięcia Leona działającego — Na zanieśioną o tём przez oświadczającego się wiadomość do Xięcia Leona Radziwitta, tenże Xięże Radziwitt listem 17go bieżącego miesiąca z Sankt - Petersburga dattowanym, nie tylko upewnił, że nigdy żadnego poruczenia rzeczonemu Plenipotentowi W. Bukrabie przeciwko inberessowi mojemu niedawał, ale nadto udzielił oświadczającemu się mocy imieniem Xięcia opublikować przez Gazetę Kuryera Litewskiego, iż wydana niegdyś plenipotencya W. Regentowi Bukrabie ustata, i tenże W. Bukraba w inberessach Xięcia działać bynajmniej nie może — Ta okoliczność, odkrywająca stan inberessu oświadczającego się z Xięciem Leonem, gdy do przedsięwzięcia kroków przyzwoitych w dalszym postępie inberessu zniewala, tym czasowie całą

dotychczasową czynność *W. Bukraby* manifestując w najbliższych aktach Sądowych, mocą mi udzieloną niniejsze oświadczenie przez *Gazetę Kuryera Litewskiego* publikuję. — Datt 1853 roku miesiąca marca 27 dnia.

Radzca Dworu Professor de Neve.

Roku 1853 miesiąca marca 27 dnia, przed Sądem Powiatowym Wileńskim stawając osobicie *W. Jan de Neve Professor b. Uniwersytetu Wileńskiego*, niniejsze oświadczenie po rezolucyi Sądowej wpisać do protokołu podał i one w tymże protokole własnoręcznie podpisał.

Assesor Jan Czyż.

Wileńskiego Powiatowego Sądu Regent Tomasz Stempkowski. (425)

5. W domu Baranowiczów, położonym na ulicy Wileńskiej blisko Dobroczyńności, jest do najęcia od dnia 23 Apryla apartament, na górze, dosyć wygodny, z kuchnią angielską, stajnią, wozownią i dalszemi przynależnościami.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (403)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Jan Zaleski*, który się mianował Wileńskim mieszkańcem, co się przez sprawkę niesprawiedliwości, za włoczęgę, wyrokiem sądowym odesłany do *Nikołajewa* dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu, przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy białej, okrągłej, oczu szarych, nosa miernego, włosów na głowie rusych, wieku liczy lat 19. Marca 16go dnia 1853 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (391)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Iwan Kazimirow*, który się mianował włościaninem Smoleńskiej Gubernii Hżatskiego powiatu wsi Seryna obywatela *Michałowskiego* za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia wyrokiem sądowym oddany do wojskowej służby, przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny, 5 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy pełnej, okrągłej, nosa i gęby średniej, włosów ciemnorusych lat 25. Marca 16 dnia 1853 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Żyd Szaja Faysztejn*, który się mianował rodakiem Podolskiej Gubernii z miasta Chmelnicka, za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia wyrokiem sądowym oddany do wojskowej służby, przymiotów następnych: wzrostu 2 ar. 5 $\frac{5}{8}$ wiersz., twarzy okrągłej małej, nosa i gęby miernych, oczu karzych, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych, lat 20. Marca 18 dnia 1853 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Antoni Wasiljew Tokarew*, który się mianował włościaninem Niżegorodzkiej Gubernii, Arzamaskiego powiatu wsi Wyjezdowa, oby-

watela *Grafa Sołtykowa*, za włoczęgę i niedokazanie swojego pochodzenia, wyrokiem sądowym oddany do wojskowej służby, przymiotów następnych, wzrostu 2 arsz. 7 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatej, ospowatej, nosa długiego, oczu szarych, włosów ciemno-rusych, lat 35. Marca 18 dnia 1853 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Grzegorz Frydryka syn*, który się mianował rodakiem naprzód miasta Lipawy, a potem Królestwa Pruskiego z miasta Kłeypedy, za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia wyrokiem sądowym odesłany do *Nikołajewa* dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu, przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy okrągłej, nosa i gęby średnich, oczu szarych włosów na głowie ciemno-rusych, lat 25. Marca 18 dnia 1853 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Iwan Michajłow*, który powiadał że miejsca swojego urodzenia i do kogo należy nie wie, za włoczęgę wyrokiem sądowym odesłany do *Nikołajewa* dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 5 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy czystej, pełnej, okrągłej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnorusych, lat 33. Marca 18 dnia 1853 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

Nowe Dzieła.

Z Drukarni *Marcinowskiego* wyszło nowe dzieło i można dostać w Kantorze *Gazety Kuryera Litewskiego*, pod tytułem:

RACHMISTRZ GOSPODARSKI,

czyli o Rejestraturze i Rachunkach Ekonomicznych, zastosowanych do większych i mniejszych majątności, ku potrzebie samych właścicieli lub ich officyalistów; jakoto: ekonomów; pisarzy: gorzelnianego, browarnego, propinacynnego, prowentowego, fabrycznego i włościańskiego; oraz nadleśnego; kassyera; rachmistrza i rządcy czyli kommissarza. Z dołączeniem potrzebnych wzorów na rejestraturę i rachunki *Tablec XXIX.* przez *Józefa Dyrmonta.*

Cena srebrem Rub. 1. Kop. 50.

z przesłaniem pocztą 1. — 80.

Prenumerata.

Od dnia 1go terażniejszego miesiąca *Kwietnia*, zaczął się drugi *Kwartal* roku bieżącego i odnowienie prenumeraty *Kwartalowej na Gazetę Kuryera Litewskiego.* Cena zwyczajna:

Z pocztą srebrem rubli 4.

Bez pocztą . . . — — — 2. k. 25.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOBWAŁA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1853. d. 5 *Kwietnia.*

GENZOR LEON BOROWSKI.